

Ужъ нѣкаква лзскавина отъ благочестіе, нз, когато и внхтрешныты части не съгласѣватъ съ вншныты, и когато ный вхтрѣ въ черквата не стоимъ благоговѣино; когато постимъ отъ мѣсо, и рыба, и сѣ не въздържамы отъ страстити; когато сѣ исповѣдвамы толко пхти презъ сичкыѣ си животъ, и презъ сичкыѣ си животъ оставамы неисправени, тыѣ сичкыты сѣ глина, и не ползѣватъ никакъ. Вхтрѣ въ онаѣ мѣдъ, комото отъ възъ сѣ гледа и сѣ лзци цю годѣ, вхтрѣ ѣ глина, и не врѣди нищо. Вхтрѣ въ онзи престоренъ образъ, който отъ възъ сѣ гледа добродѣтель, благоговѣніе, смиреномѣдріе, има лицемѣріе, има зависть, и има гордость по-горна и отъ гордость-та на Деницата. Не дѣйте сѣ лзга, Хрістіане, една таквасъ вѣра, комото държимъ, не ѣ жива, защото нѣма дѣша, комото сѣ дѣлата; и ако и да има нѣкаквы дѣла, тѣ сѣ само на гледъ, който ставатъ или по навикъ, или за челоуѣководіе; тѣ не сѣ внхтрены отъ добро произволеніе, и Богоугодна воля. Не дѣйте сѣ лзга. Билъ не ѣ былъ живъ Богъ, той ѣ былъ единъ бездѣшенъ кѣмиръ; и съ таквасъ вѣра мнозина, който сѣ имхтъ Хрістіани, сѣ само Идоли (говори Павелъ) който имхтъ на гледъ зракхтъ на благочестіето, а дѣломъ сѣ отричатъ отъ силата на благочестіето: „Имѣющіи образъ благочестіа, силы же ѣгѡ ѡвѣргшіи сѣ.“(1)

Нз кои сѣ дѣлата на вѣрата? много сѣ, обаче тѣ сѣ сливатъ въ едно само; Блаженный Павелъ(2) нарича вѣрата дѣйствителна чрезъ любовь-та; тѣи цото вѣрата дѣйствѣва чрезъ любовь-та, и слѣдователно любовь-та ѣ сичкото дѣло на вѣрата, и любовь-та ѣ образхтъ, който означава истинныты Хрістіани: „въ това ще познаехтъ сичкы, (говори Хрістосъ) че сте мои ученици, ако любовь имате помеждѣ си. (3) Защото любовь-та (тѣакѣва Божественный Златовстъ) ѣ основа на сѣкомъ добродѣтель, майка на свѣтость-та, ходатайца на спасеніето: *Сіе во ѣсть добродѣтели дѣло, и ѣмъ спасае мѣ сѣ вси.*“(4)

За вситы си обстоятелства дивно нещо ѣ былъ Поевхтъ ковчегъ: высокъ тридесѣтъ лакты, широкъ петдесѣтъ, и дълъгъ триста. За да сѣ направи, преминхли толко, и толко години: заедно съ Поевото домочадіе сѣ вмѣстили вхтрѣ, и толко животны чисты, и нечисты, който сѣ хранилы тамъ вхтрѣ четыредесѣтъ дни; сичкыты вещи чюдны, нз по моето мнѣніе по чюдното ѣ това: толко животны различни по

[1] 2. Тимот. гл. 3, ст. 5. [2] Галат. гл. 5, ст. 6. [3] Иоан. гл. 13, ст. 35. [4] Беседа 71.